

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut til FM 2017 at fremlægge en strategi- og handlingsplan, der fremadrettet anviser vejen for, hvorledes vi med udgangspunkt i behovene sikrer ansættelse, uddannelse, opkvalificering og fastholdelse af fagpersonale på det sociale område.

(Medlem af Inatsisartut, Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

(1. behandling)

Tak for muligheden for at debattere uddannelse af, og vilkår for socialrådgivere.

Der er ingen tvivl om, at socialrådgiveres arbejde her i landet kan være tungt, og vore socialrådgivere, og socialrådgiverassistenter m.fl., sidder med mange, og meget tunge sager, der kan være vanskelige at løse, fordi de også mangler anvisningsmuligheder. I lyset af, at lovgivning, og politisk fokus ændrer sig, må det også være stressende at forsøge at samle op på dels borgerservice, korrekte anvisninger og nye vejledninger, og dels at finde på løsninger som endnu ikke er til stede i nogle af tilfældene.

Vi er i Demokratesne glade for den lange opstilling af tiltag som Naalakkersuisut i dette tilfælde kommer med. Tiltag, der rent faktisk er taget og igangsat på denne baggrund. En særlig ros til de kommuner der virkelig omlægges og tager fat i problemerne, tænker langsigtet og strategisk i forhold til deres socialrådgiver stillinger, men ingen tvivl om, at vi bør debattere mange andre vilkår også.

Hvad kan vi bidrage med i den sammenhæng, konkret?

Vi kan f.eks. bidrage med at sikre, at alle kommuner og Selvstyret har en stresspolitik, da stress er socialrådgivernes største arbejdsmiljøproblem. Derudover kan vi sikre et godt samarbejde med vagter, security eller politi, de steder, hvor der er behov for det. Vi kan også sikre klare og letlæselige procedurer og vejledninger, som er lige til at gå til, og dertil en grundig og dygtig supervisionsordning, som vi endda mener, at man bør overveje at gøre obligatorisk.

Vi kan bidrage med at sikre et fagligt netværk, hvor socialrådgivere kan få rådgivning om juridiske, psykologiske og etiske aspekter samt om faglige tvivlsspørgsmål.

Endelig kan vi søge en endnu tættere dialog med socialrådgiverforeningen og ufaglærte i jobbene, og samtidig skabe et mere sammenhængende tværsektorielt samarbejde mellem kommunerne og Selvstyret så vi får imødekommet de udfordringer, der er på området.

Det er ingen hemmelighed, at Demokraterne snarere end en strategiplan alene for socialrådgivere, ønsker en national handlingsplan som i al væsentlighed indikerer, hvilke indsætter der i mange år fremover tages i brug for at hjælpe, særligt børn og unge. Men også en struktureret plan for, hvordan vi - mens vi venter på langsigtede løsninger, og ser i hvilken retning samfundet uddannelsesmæssigt udvikler sig - sørger for, at gøre klart for både kommuner, Selvstyret, borgere og udlandet hvad vi agter at gøre ved det fortvivlende antal socialsager af meget alvorlig karakter vi har i landet. Samtidig skal vi signalere helt klart, hvad vi gør på børneområdet.

Ikke alene af politisk karakter, men af implementerbare tiltag, umiddelbart anvendelige forslag, og brobygningsløsninger, her og nu, så vi imødekommer det kæmpe problem vi har i vores land.

Vi mener ikke, at en strategi alene for socialrådgivere er svaret, og vi mener at Naalakkersuisut sådan set kan implementere og udarbejde en plan for hvad de vil med arbejdet, en del af den plan er afsløret her fra talerstolen i dag. Vi ser frem til det fremtidige arbejde, og er enige i, at vilkårene for disses arbejde bør forbedres, men anbefaler en mere handlings-orienteret løsning end en strategi.

Med disse ord indstiller vi forslaget til forkastelse.